

FOEI, MINISTER !

(Out of Order)

Klucht in twee bedrijven

door

Ray Cooney

vertaling

Dirk van Vooren

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FOEI, MINISTER ! - OUT OF ORDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY, vertaling Dirk van Vooren** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2008/0220/011

ISBN 978-90-385-10095

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Ray Cooney

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES:

(4 dames – 6 heren)

(In volgorde van opkomst)

STAF VAN BIL - Een deftig en succesvol minister in de huidige regering. Hij is een vlotte prater en kan elke situatie vlug naar zijn hand zetten.

DE MANAGER - Een strenge man die de wetten stelt in zijn hotel. Hij doet dat met de nodige klasse.

DE KELNER - Een bediende die de knepen van het vak ondertussen kent omdat hij al jaren in het hotel werkt als garçon. Hij is een sluwe oudere man die overal fooien voor vraagt.

VICKY THIENPOND - Een knappe, blonde secretaresse die graag op de versiertoe gaat en daardoor het hoofd van veel mannen op hol brengt. Ze heeft veel aandacht nodig en is nogal naïef

EEN LIJK - Een onopvallende man van rond de dertig die een verzorgd voorkomen heeft.

PRUDENT DE ROP - Een doodbrave, eerlijke man die alles zou doen voor zijn baas. Hij is wel heel nerveus en straalt dat ook uit als hij in moeilijkheden zit.

DE MEID - Een mollige, Italiaanse mama figuur van middelbare leeftijd. Ze spreekt geen Vlaams.

BOBBY - Een typische loser die denkt dat hij het gemaakt heeft en opvliegend is van karakter. Hij krijgt zijn gevoelens dan ook moeilijk onder controle.

CLAIRE - Een knappe klassevrouw van in de veertig die haar dure smaak niet kan verstoppen.

SABINE - Een brave maar bazige jongedame die nog maar weinig van het leven geproeft heeft.

PLAATS: Een suite in het Albert I Hotel op een vroege avond rond 20u30.

TIJD: Nu.

DECOR:

De zitkamer van suite 648 op de zesde verdieping van het Albert I Hotel aan het Rogierplein in Brussel. De stijl is enigszins aftandse Empire. De zitkamer wordt gedomineerd door een enkelvoudig groot schuifraam (omhoog schuivend). Vooraan aan de jardinkant is de slaapkamerdeur. Middenachter, aan de andere kant van het raam, is de deur van de kast. In het midden van de muur aan de courkant is de toegangsdeur tot de suite, die naar de gang leidt. Aan de andere kant van de gang ziet men de deur van suite 650. Aan het raam is een balkon, een kleine meter diep, en daarachter ziet men de Brusselse skyline. Het balkon loopt door zowel aan de jardin als aan de courkant van het raam. Het meubilair past bij de stijl van de kamer. Er staat een lage zetel aan de courkant en een kleine lage fauteuil aan de Jardinkant. Naast de toegangsdeur, aan de Courkant ervan, een kast met daarin de radio, tv en de telefoon. Afhankelijk van de beschikbare ruimte, zijn er ook nog tafeltjes, garnituren en schilderijen. Het tafeltje heeft een lectuurplank waarop telefoonboeken van Brussel liggen.

OPMERKING VAN AUTEUR RAY COONEY:

Het is van uitzonderlijk belang dat de personages : EEN LIJK, BOBBY, CLAIRE en SABINE op deze manier in het programmaboekje vermeld staan. Verdere uitleg over de personage en/of de vermelding van hun achternaam kan een heel deel verrassingselementen uit de voorstelling weg nemen.

Het oorspronkelijk stuk verwijst naar de politieke toestand van het jaar '90 in Engeland. In deze vertaling werden er geen verwijzingen gemaakt naar politieke partijen, noch werden er namen gebruikt van gekende politici. Het is toegestaan om dit aan te passen en wel verwijzingen te maken naar politieke partijen. Ook "De Eerste Minister" kan vervangen worden door een eigenaam van de minister die op dat ogenblik het land regeert.

Het dichtvallen van het schuifraam moet telkens een geloofwaardige luide klap geven. De beste manier is een "slap-stick" geluid gebruiken telkens het raam neerkomt. Dit kan ook gebeuren wanneer de personages een klap van het raam krijgen.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat is het licht aan en de gordijnen zijn dicht. Staf Van Bil komt uit de slaapkamer heeft zijn gsm vast en duwt de laatste cijfers van een nummer. Als hij klaar is, kijkt hij ongeduldig op zijn horloge. Zijn aktetas ligt op de fauteuil.)

STAF: *(in de hoorn)* Hallo zoetje... Ja, ik ben een minuut geleden ingecheckt. In dezelfde suite als anders, zeshonderdachtenveertig. Thuis alles in orde?... Gelukkig... Gij kunt hier niks komen doen schat, het is een marathonzitting dus ge zou me toch bijna niet zien... Ge weet ondertussen hoe de eerste minister op mij rekent. Ik moet gaan, 't is halfnegen en het debat gaat beginnen... Kijk vanavond maar naar de herhalingen van Sara op tv. Ik moet mij haasten, schat. Tot morgennamiddag. *(Er wordt op de gangdeur geklopt. In de hoorn)* Wacht efkes, er klopt iemand op de deur. *(Roept)* Wie is het?

MANAGER: *(af)* De manager.

STAF: Ik kom! *(Staf doet de deur open terwijl hij verder telefoneert. In de hoorn)* Ik moet weg, schatteke, of het debat begint zonder mij. *(De hotelmanager komt binnen. Laat deur open.)*

MANAGER: Goeienavond, meneer van Bil. *(Staf steekt zijn hand op.)* Excuseer, meneer van Bil.

STAF: *(in de hoorn)* Wat zegt ge?... Het is de manager... *(Tegen de manager)* Je hebt de groeten van mevrouw van Bil.

MANAGER: Da's heel vriendelijk. Wilt u de groeten terugdoen aan mevrouw van Bil?

STAF: *(in de hoorn)* De manager doet de groeten terug... *(Tegen de manager)* Mevrouw van Bil zegt "Da 's vriendelijk".

MANAGER: Da's heel graag gedaan.

STAF: *(in de hoorn)* Ik moet weg, schat. Kruip maar in bed met die lelijke Sara. *(De manager trekt zijn wenkbrauwen op.)* ...Dag schatteke, droom zacht. *(Staf duwt zijn gsm af en pakt zijn aktetas. Gedurende de volgende dialoog neemt hij er papieren uit en leest ze door.)*

MANAGER: Ik kwam even langs om te zien of alles in orde is, meneer van Bil.

STAF: Ja.

MANAGER: We hebben deze suite eens flink onder handen genomen en volledig opgefrist.

STAF: Was dat al nodig na 20 jaar?

MANAGER: *(met een verwijtend vingertje)* Meneer van Bil!

STAF: Zolang u de chauffage buizen maar niet onder handen neemt.

MANAGER: En waarom niet?

STAF: Ik kan beter rekenen op de chauffage die 's morgens aanslaat dan op uw wekdienst. *(De kelner komt binnen met Staf zijn valies.)* Ah, dank u. *(Hij geeft de kelner een geldstuk. De kelner kijkt naar het geldstuk, laat de koffer vallen en gaat af. Hij laat de deur open.)* Die moet ook eens dringend opgefrist worden.

MANAGER: Hoe laat wilt u morgen gewekt worden, meneer van Bil?

STAF: *Niet te vroeg na zo'n nachtzitting. Negen uur is vroeg genoeg.*

MANAGER: Ik zorg ervoor dat de verwarming om negen uur wordt aangezet.

STAF: *(steekt de papieren in zijn aktetas.)* Zo, ik heb alles mee voor het debat.

MANAGER: Zal het er weer heftig aan toe gaan in het debat?

STAF: *Zijt maar zeker, ik maak ze allemaal kapot! (Wijst naar de deur) Ge moet op mij niet wachten.*

MANAGER: Zal ik de lift al roepen, meneer van Bil?

STAF: *Nee, ik ga met de trap. Da's goed voor de lijn.*

MANAGER: Zeker. *(De manager vertrekt; hij laat de gangdeur openstaan. Staf gaat naar de deur en kijkt hoe de manager in de gang verdwijnt. Dan doet hij de deur dicht, gooit zijn aktetas naast de fauteuil en doet de deur van de slaapkamer open.)*

STAF: *(vrolijk)* Kom maar! Hij is weg, mijn duifje. *(Vicky verschijnt in de slaapkamerdeur in een kleedje en met haar schoenen in de hand, in elke hand één.)*

VICKY: Ik geloof dat die manager denkt dat het hier een duivenkot is!

STAF: We zullen geen last meer van hem hebben. *(Wil haar handen vastnemen maar heeft de schoenen vast.)* Waarom hebt gij uw slaapkleedje nog niet aan?

VICKY: Ik heb aan de deur staan luisteren.

STAF: Gij durft! Allé rap, haast u. *(Vicky gaat af in de slaapkamer. Laat de deur open. Staf staat daar met haar schoenen in z'n handen. Hij zet de schoenen naast de fauteuil en kan het niet laten in de slaapkamer binnen te kijken.)*

STAF: *(roept)* Moet ik uw kleedje niet helpen open doen?

VICKY: *(af)* Nee, bedankt!

STAF: *(Staat even te kijken.)* Zeker? *(Hij wil de slaapkamer binnengaan)*

VICKY: *(af)* Weg! *(Vicky's kleed vliegt door de open deur en Staf pakt het. Hij kijkt nog één keer snel in de slaapkamer.)*

STAF: *(opgewekt)* Oooh! *(Dan neemt hij zijn gsm, gooit intussen liet kleed op de canapé en duwt een nummer in Brussel. In de hoorn)* Prudent, 't is meneer van Bil... Gij moet niet weten waar ik ben. Hoe verloopt het debat?... *(ontstemd)* Oh! Luister, ik wil niet gestoord worden tenzij er een ramp gebeurt... Prudent! Ik ga het anders zeggen: als de Eerste Minister zegt: "Waar is die onnozele Staf Van Bil", dan moogt ge mij bellen... Nee, ik ben niet thuis – dus bel vooral niet naar daar als ge wilt! En ook niet op mijn gsm, ik ga die subiet toch afzetten. Het nummer waar ik zit is 02 218 69 69 en ik ben in ruimte 648... Nee, dat is geen hotel, ik zit in de leeszaal van de bibliotheek... Stop eens met vragen stellen, Prudent. Ik stel hier de vragen en gij doet wat ik zeg! *(Hij duwt de gsm af en loopt snel naar de radio. Hij zet 'm aan en zoekt gepaste muziek)*

STEM: *(op de radio)* "...De Minister van Financiën heeft vandaag bekend gemaakt dat de belastingen, met de komst van deze nieuwe regering, minstens 8 % zullen dalen..."

STAF: De vuile leugenaar. *(Hij draait nog wat aan de knop en vindt militaire marsmuziek.)*

VICKY: *(Komt uit de slaapkamer in een dun nachtponnetje. Verwijzend naar de muziek)* Van plan om onze troepen te gaan inspecteren, meneer van Bil?

STAF: *(draait zich om. sexy)* Oh! Nee zonne, ik zal u eens inspecteren... Gij ziet er lekker uit.

VICKY: Bedankt meneer de minister.

STAF: *(Zet de radio uit en komt naar haar toe.)* Absoluut fantastisch! *(Hij wil haar een kus geven maar zij begint te spreken.)*

VICKY: Het is eigenlijk wel héél stout wat we doen, meneer van Bil.

STAF: Dat is waar. Ik ga iets anders aandoen! *(Staf neemt zijn koffer op en gaat de slaapkamer binnen.)*

VICKY: *(roept)* Gij zijt de minister van Binnenlandse zaken en ik ben gewoon een secretaresse.

STAF: *(Komt op terwijl hij z'n jas uittrekt.)* Maar we spelen het wel democratisch. Ik zit in de regering aan de top en gij zit bij de oppositie. *(Gaat de slaapkamer binnen.)*

VICKY: *(gniffelt; roept)* Mijn partijvoorzitter zit aan 't plafond als hij het te weten komt.

STAF: *(Komt binnen, terwijl hij zijn kamerjas aantrekt. Hij heeft zijn broek uitgetrokken.)* Dat valt nog mee, de eerste minister die gaat er los door! *(Hij zet Vicky in de zetel)*

VICKY: Normaal doe ik zo iets niet, meneer van Bil.

STAF: Gelukkig! Ik ook niet.

VICKY: Meneer van Bil!

STAF: *(gekwetst)* Vicky!

VICKY: Ge zou 'ns moeten weten wat de typistes allemaal achter uw rug vertellen.

STAF: *(verbaasd)* Achter mijn rug?

VICKY: Ja, over U, meneer van Bil. En met zo'n achternaam zijn de roddels heel gepeperd.

STAF: Dat is een schandel!

VICKY: *(Lacht en gaat op de canapé zitten.)* Ik ben u maar aan 't plagen, meneer van Bil.

STAF: Ah ja?

VICKY: *(plaagt hem)* Wordt u niet graag geplaagd, meneer van Bil?

STAF: Dat hangt ervan af. En stop met dat "gemeneer van Bil".

VICKY: Ik heb u nooit anders genoemd.

STAF: Gij moogt Stafke zeggen.

VICKY: *(giechelend)* Nee, dat gaat toch niet.

STAF: Al mijn vrienden noemen mij Stafke.

VICKY: Dan kan ik dat niet meer doen, zeker niet na al die mopjes die ik over u heb gehoord. Is 't niet waar? "Straf Van Bil" *(lacht)* Ik noem u gewoon mijn Poepje.

STAF: *(gniffelt)* Hmm, als jij dat zegt klinkt dat zo lief. Ik heb voor een fleske champagne gezorgd.

VICKY: Lekker!

STAF: En een beetje kaviaar.

VICKY: Lekker!

STAF: En vier dozijn oesters.

VICKY: Oesters! Ge weet toch wat dat ze over oesters zeggen, hé? *(Ze staat op en gaat naar de radio)*

STAF: Wel, ik hoop dat 't waar is wat ze erover zeggen, ze hebben geld genoeg gekost. Hoe laat moet ge thuis zijn in...euh! Waar wonen jullie? Hasselt?

VICKY: Ja, maar ik moet niet naar huis, ik kan heel de nacht hier blijven.

STAF: *(verrukt)* Heel de nacht! Wat hebt ge gezegd tegen uw man?

VICKY: Dat ik naar Blankenberge ben, op bezoek bij tante Jeanne. *(Vicky duwt op een knop van de radio, en we horen de intro van "Love and Marriage").*

STAF: *(verrukt)* Tante Jeanne in Blankenberge.

VICKY: Ze heeft een zware bronchitis.

STAF: Ocharme Tante Jeanne.

VICKY: En Tante Jeanne heeft geen telefoon op 't appartement, dus...

STAF: Dus uw man kan niet controleren waar dat ge zit. Geweldig! *(Hij gaat haar een kus geven, terwijl Frank Sinatra "Love and Marriage" begint te zingen.)* Er zijn nu toch betere liedjes dan dat! *(Hij begint aan de radioknoppen te draaien)*

VICKY: 't Is een hete nacht. Ik zal het venster open zetten. *(Ze gaat naar het raam)*

STAF: Dat is een goed idee, deze suite heeft een spectaculair uitzicht. Het balkon kijkt uit over Brussel. *(Vicky trekt aan de gordijnkoord. De gordijnen gaan open en we zien het lichaam van een man in een regenjas. Het raam is naar beneden gekomen op zijn nek. Zijn hoofd, schouders en afhangende armen steken in de kamer en de rest van zijn lichaam hangt slap op het balkon. Vicky doet een stap vooruit om uit het raam te gaan kijken en ziet het lijk. Ze maakt geen geluid maar brengt haar handen naar haar mond en ze wankelt een stap achteruit. Dan draait ze zich weg van het raam.)*

VICKY: Aaaaah!

STAF: *(is nog bezig met de radio)* Ja, 't is een schoon zicht, hé? Recht vooruit de bollen van 't atomium.

VICKY: *(uiteindelijk, probeert kalm te zijn)* Meneer van Bil...

STAF: Ik hoor liever "Poepje".

VICKY: Ik voel me niet goed. *(De radio begint zachte muziek te spelen)*

STAF: *(gaat naar haar toe)* Last van hoogtevrees?

VICKY: *(pakt Staf vast)* Oh, ik draai!

STAF: Ja, zes verdiepingen is redelijk hoog.

VICKY: Meneer van Bil!

STAF: (steekt een vermanende vinger op) Poepeke!

VICKY: Poepeke! *(Ze gaat langs hem heen)*

STAF: *(gaat naar het raam)* Alleen naar boven kijken, nooit naar beneden. *(Hij ziet het lijk)* Godverdikke! *(Hij knielt neer om de man z'n gezicht te zien. Wendt zich tot Vicky)* Zet de muziek eens af. *(Vicky zet de radio af. Dan gaat ze naar Staf, die de man z'n pols neemt.)* Dat raam moet op z'n nek gevallen zijn.

VICKY: Oh, meneer van Bil.

STAF: Ik voel geen pols meer.

VICKY: Is hij dood?

STAF: *(kortaf)* Is hij dood, vraagt ze? Dood zijn of geen pols hebben is gewoonlijk 't zelfde.

VICKY: Hoe lang hangt hij daar al?

STAF: *(prikkelbaar)* Hoe weet ik dat nu? De gordijnen waren dicht toen ik binnen kwam en ik ben nog geen tien minuten binnen.

VICKY: Is hij nog warm, meneer van Bil?

STAF: *(voelt)* Ja, hij is nog warm, Juffrouw Thienpondt!

VICKY: *(staat op)* Hij ziet er slecht uit.

STAF: Wat wilt ge, hij is dood!

VICKY: Arme mens.

STAF: Arme mens? Dat is zeker een inbreker.

VICKY: Ah ja?

STAF: 't Is duidelijk niet de garçon met de oesters. Trouwens, we zitten op 't zesde. Natuurlijk is het een inbreker.

VICKY: Het kan toch ook één van de gasten zijn?

STAF: Vicky, het doet er niet toe wie het is, hij was aan het inbreken. Hij moet op de één of andere manier op ons balkon zijn gekropen. *(Hij kijkt uit het raam)* Het balkon loopt rond heel het hotel, hij heeft het raam geforceerd en... *(hij mimeert het raam dat neerkomt)* PATAT!!!

VICKY: Het schuifraam op zijn kop!

STAF: Die zal zeker geen klacht meer kunnen indienen. *(Staf trekt aan de koord en sluit de gordijnen. Vicky neemt de hoorn op.)*

VICKY: We kunnen maar beter de politie bellen.

STAF: De politie?

VICKY: Voor die dooie.

STAF: Maar we mogen niet naar de politie bellen! *(Hij legt de hoorn terug)*

VICKY: We moeten, meneer van Bil.

STAF: Hoe leggen wij dan uit wat wij met ons tweetjes zitten te doen in een suite van het Albert I Hotel? Ik word verondersteld in 't parlement te zijn voor de

nachtzitting.

VICKY: Maar hij is DOOD, meneer van Bil.

STAF: Just daarom, de politie kan hem niet terugbrengen. *(Realiseert zich plots)*
Verdikke! Als de eerste minister dat te weten komt!

VICKY: Ge kunt niet met een lijk in uw suite zitten en doen alsof er niks gebeurd is.
Als ge de politie niet wilt bellen verwittig dan de manager.

STAF: Wat is 't verschil? Luister Vicky, ik doe dat voor u.

VICKY: Nee, ge denkt aan uw vrouw, de eerste minister en aan uw carrière.

STAF: Dat ook. *(Plots)* Ik zie het al staan in de gazetten morgen : minister van
Binnenlandse zaken en een secretaresse van de oppositie verwickeld in een sex-
orgie met een lijk.

VICKY: Ge moet iemand verwittigen!

STAF: Je hebt gelijk. Ik bel Prudent. *(Hij pakt zijn gsm)*

VICKY: Meneer de Rop?

STAF: *(duwt nummer)* Ja.

VICKY: Wat gaat uw kabinetchef daaraan doen?

STAF: Wat ik wil dat hij doet. *(In de hoorn)* Prudent, kom direct naar hier... Trekt u niks
aan van het debat, kom naar hier... Nee, niet naar de bibliotheek, naar het Albert
I Hotel... Binnen twee minuten zijt ge hier. Suite 648 en zeg tegen niemand waar
ge naartoe gaat... iets meebrengen? Ja, uw verstand. *(Hij duwt de gsm af. Er
wordt geklopt. Ze aarzelen alletwee. Roept dan zeemzoet)* Ja, wie?

KELNER: *(af)* Roomservice.

STAF: *(roept)* Ik ben bezig.

KELNER: Ik breng de champagne, de kaviaar en de oesters.

STAF: Ik weet 't!

KELNER: *(af)* Roomservice voor 648!

STAF: Ga weg!

KELNER: *(klopt nu harder - af)* Roomservice! 648.

STAF: Verdikke, straks staat heel 't hotel in onze gang. Wacht in de slaapkamer.

VICKY: Maar meneer van Bil... *(Hij duwt de protesterende Vicky de slaapkamer in. Er
wordt nog meer geklopt. Staf ziet de schoenen van Vicky naast de fauteuil, gooit
ze vlug in de slaapkamer, en doet de deur dicht.)*

KELNER: *(af)* Roomservice! 648.

STAF: Ik kom! *(Staf kijkt vlug of de gordijnen het lijk bedekken, en doet dan de deur
open. De kelner komt binnen met een rolwagentje en kijkt kwaad naar Staf)*

KELNER: Moesten het bitterballen zijn dan waren die nu koud.

STAF: Maar 't zijn geen bitterballen! Zet 't daar maar neer. *(De kelner duwt het
rolwagentje cour voor. Staf ziet de jurk van Vicky liggen, raapt ze op en vertrekt
richting slaapkamer.)*

KELNER: Hela! U moet aftekenen.

STAF: (blijft staan) Allé rap dan!

KELNER: (tast in zijn zak maar zijn rekeningboekje steekt er niet in.) Oei, ik had mijn boekske toch vast?

(De telefoon gaat)

STAF: *(Aarzelt. De kelner doet teken dat de telefoon gaat. Staf neemt kwaad op. In de hoorn, zeemzoet) Ja? (zeemzoet) Met meneer van Bil... (zeemzoet) Oh, en wat kan ik doen voor de manager van dit fantastische hotel? (Intussen heeft de kelner in zijn achterzak zijn rekeningboekje gevonden en hij biedt het Staf aan om te tekenen. Staf heeft in één hand de hoorn en in zijn andere de jurk, dus hij geeft de jurk aan de kelner om het vast te houden terwijl hij tekent. Hij staat op het punt te tekenen, maar stopt ineens. In de hoorn; op z'n hoede) Wat moet ik gezien hebben?... (toonloos) Een inbreker?... Op ons... euh... (Staf kijkt naar de gesloten gordijnen. De kelner ook) Nee, nee. Niks gezien... Dat zal op een ander balkon zijn... Nee, u moet niet naar boven komen... De gordijnen staan wijd open, het balkon is helemaal leeg, er is niemand. (De kelner draait zich om naar de gesloten gordijnen. In de hoorn) Ik sta nu op het punt om te vertrekken naar 't parlement... Nee, doe geen moeite... Het is op een ander balkon... (Tegen de kelner) Ga weg! (in de hoorn) Nee, u niet... Hallo... Hallo! (De manager heeft ingehaakt. Staf gooit de hoorn neer. Hij draait zich om naar de kelner, die nu naar het raam loopt om te gaan kijken. Roept) HELABA!*

KELNER: (Springt op) Aaaaah!

STAF: Ik kan nu aftekenen. *(Staf tekent en intussen brengt hij de kelner naar de deur) Dank u. (De kelner aarzelt, kucht en steekt zijn hand achter zijn rug uit. Staf gaat in zijn zak en neemt zijn portefeuille. Hij geeft de kelner een briefje van twintig euro en duwt hem buiten. Noch hij, noch de kelner merken dat de kelner nog altijd de jurk van Vicky in z'n hand heeft.)*

KELNER: (onder de indruk van de fooi) Dank u wel. (kelner af. Staf gooit de deur dicht en loopt snel naar het raam. Hij trekt aan de gordijnkoord, de gordijnen gaan open en we zien het lijk nog altijd op dezelfde plaats liggen. Staf kijkt snel rond en doet dan de deur van de kast open. De kast is ondiep en er is een kleeerhaak aan de binnenkant van de deur, en een kledingroede met kleeerhangers in de kast zelf. Hij duwt het raam naar omhoog en tilt het lijk naar binnen. We zien nu dat het een kleine man is. Staf staat met het lijk in z'n armen, met het gezicht naar hem toe, en ... Vicky komt uit de slaapkamer. Ze draagt haar koffer, en loopt in lingerie.)

VICKY: Gij hebt mijn kleed hier ergens... (Ze ziet Staf staan met het lijk en gilt.) Aaaaah!!

STAF: (springt op) Aah!

VICKY: (ontzet) Wat zijt ge aan 't doen, meneer van Bil?

STAF: *(tussen z'n tanden) De Chachacha. Wat denkt ge dat ik aan 't doen ben, Juffrouw Thienpondt! (Het raam valt achter hen plots dicht met een luide slag. AANWIJZING van de auteur : Het is belangrijk dat de slagen luid zijn en het best kunnen ze ondersteund worden door een slapstick geluid. Staf reageert op het vallen van het raam) Aah! Zo is het dus gebeurd. (Staf begint het lijk naar de kast*

te slepen.)

VICKY: Ge moogt een lijk niet van plaats veranderen, meneer van Bil!

STAF: Waar ze hem vinden, wie er hem vindt of wanneer, voor die vent hier is dat allemaal gelijk! Ik zoek wel een oplossing met Prudent.

VICKY: Dat is niet juist wat dat ge doet.

STAF: Het moet niet juist zijn, als het er maar juist uitziet. *(tijdens deze dialoog hangt Staf het lijk aan de kleeerhaak aan de binnenkant van de kast. Vicky kijkt ontzet toe hoe Staf de deur dicht doet.)* Gaat gij zo vlug mogelijk naar huis in Hasselt. *(Hij stopt)* Waarom staat gij hier nog te showen in uwen bloten?

VICKY: Mijn kleed ligt hier ergens bij u.

STAF: Nee, ik heb het in de slaapkamer gesmeten.

VICKY: Nee, dat waren mijn schoenen.

STAF: (z'n frank valt) Och, ik heb uw kleed aan de garçon gegeven!

VICKY: De garçon? *(Er wordt geklopt. Ze kijken elkaar aan.)*

STAF: (roept zeemzoet) Jaaaa?

MANAGER: (af) De manager.

STAF: Rap! (wil Vicky de slaapkamer induwen.)

VICKY: (fluistert snel) Meneer van Bil, wat doet ge?

STAF: (fluistert snel) Ssst! In de slaapkamer.

VICKY: En mijn kleed dan? (Staf duwt Vicky in de slaapkamer)

MANAGER: (af) Meneer van Bil!

STAF: *(roept)* Ik kom! *(Staf realiseert zich dat hij in kamerjas is. Hij doet de deur van de slaapkamer open. Roept in de slaapkamer)* Geef me mijn vest! *(Vicky komt binnen, geeft hem zijn jas, gaat af in slaapkamer, deur dicht. Staf doet zijn jas over zijn kamerjas aan en merkt dit niet)*

MANAGER: (af) Meneer van Bil!

STAF: *(roept)* Ik kom! *(Als Staf van de slaapkamerdeur weggaat, valt de kastdeur open en het lijk verschijnt, hangend aan de haak)* Oh, my God! *(Staf spurt naar de kast en doet de deur dicht)*

MANAGER: (af) Meneer van Bil!

STAF: *(roept, kalm)* Ik kom! *(knoopt zijn jas dicht en doet de deur open. De manager komt binnen en doet de deur achter zich dicht. Verontschuldigt zich voor het wachten)* Sorry voor 't wachten.

MANAGER: Dat met die inbreker is een serieus probleem... *(De manager stopt en reageert op Staf z'n kleren)*

STAF: Nu niet, ik moet echt naar 't parlement vertrekken. *(Z'n frank valt)* Och, stom van me. *(Hij gniffelt over de manier waarop hij is aangekleed, doet zijn jas deftig aan en houdt zijn kamerjas vast.)*

MANAGER: Dit is een serieus probleem, meneer van Bil. *(De manager gaat naar het raam, doet het open, kijkt erdoor en kijkt dan terug in de kamer. Staf manoeuvreert*

de manager zachtjes weg van het raam. Gedurende de volgende dialoog doet Staf zijn kamerjas uit en zijn jas aan zoals het hoort)

STAF: Ja het spijt me, maar ik kan u niet verder helpen.

MANAGER: De vrouw in de kamer hiernaast heeft gezien dat er op dit balkon een man op zijn knieën door het raam zat te gluren.

STAF: Die heeft zeker schelen op haar ogen?

MANAGER: Nee, het was zeker op dit balkon. Ze zei dat ze die man een dikke vijf minuten in het oog heeft gehouden. Hij bewoog niet. Hij zat heel stil op z'n knieën en gluurde naar binnen.

STAF: Wel, moest er daarjuist iemand hebben gezeten dan is het ondertussen al opgelost want zoals dat ge zelf kunt zien zit er nu niemand meer. Ik zou er mij dus ook niet te veel zorgen over maken.

MANAGER: Het doet mij toch denken aan een perverse gluurder of erger nog, een inbreker. Ik kijk efkes in uw slaapkamer.

STAF: In de slaapkamer?

MANAGER: Het balkon loopt rond heel het hotel. Het kan geen kwaad om daar ook even te controleren. *(Opeens valt het raam met een luide slag naar beneden. .)* Dat raam moeten ze komen repareren. Excuseer. *(De manager vertrekt naar de slaapkamerdeur. Staf steekt hem voorbij en doet snel de deur open)*

STAF: Ik zal wel gaan zien.

MANAGER: Nee, ik ga wel, meneer van Bil.

STAF: Oké dan. *(Luid zodat Vicky het hoort)* Het is héél verstandig van de manager om 't venster in de slaapkamer te controleren! *(Hij glimlacht naar de manager)*

MANAGER: *(verbaasd over het roepen)* Dank u. *(De manager wil naar binnen gaan maar Staf houdt hem tegen)*

STAF: En het is ook héél verstandig van de manager om ook ineens het balkon in de slaapkamer te controleren!

MANAGER: *(verbaasd)* Dank u.

STAF: Na u, manager! Leg dat efkes op bed, wilt ge? *(Hij overhandigt de stomverbaasde manager zijn kamerjas)* Dank u! *(Staf laat de verbijsterde manager nu voorbijlopen, de slaapkamer in. Er wordt op de gangdeur geklopt. Roept luid de slaapkamer in)* Ik ga 'ns kijken wie er voor de deur staat! *(Doet de slaapkamerdeur dicht, hij roept)* Wie is er nu weer?

PRUDENT: *(af)* Ik ben het, meneer van Bil. Prudent. *(Staf doet de gangdeur open. Prudent komt binnen met zijn aktetas.)* Ik ben zo rap als dat ik kon naar hier gelopen.

STAF: Ssst, zwijg! *(Staf trekt de verraste Prudent de kamer in en doet de deur dicht)* Luister goed, De Rop. Ik zeg het maar één keer en heel, heel rap. Ik heb vanavond iets vreselijk ambetant gevonden in mijn kamer.

PRUDENT: En wat moet ik mij daar precies bij voorstellen? Een olifant? *(lacht)*

STAF: *(kwaad)* Zwijg! Het lichaam hangt momenteel in de kleerkast.

PRUDENT: Van die olifant?

STAF: *(onderbreekt hem)* Zwijg! Wij gaan ervoor zorgen dat het lichaam van die man vanavond nog op een andere plaats wordt ontdekt door Prudent De Rop.

PRUDENT: Ik ben toch niet helemaal mee...

STAF: *(gaat snel verder)* Ik zit op dat moment in debat in 't parlement en Vicky Thienpondt ligt in bed met hare vent in Hasselt. *(Er valt een stilte: Prudent probeert het te snappen.)*

PRUDENT: Mag ik nog 'ns opnieuw binnenkomen?

STAF: *(duwt Prudent neer in de zetel)* Prudent! Onthoud één ding héél goed: als de manager van het hotel subiet uit de slaapkamer komt, dan is er niks gebeurd van al wat ik juist gezegd heb. *(Prudent wil iets zeggen, maar kijkt uiteindelijk Staf sprakeloos aan)* Er is geen inbreker geweest op het balkon. Ik heb een heel rustige avond gehad en er zit geen lijk in de kleerkast.

PRUDENT: Dat zou er nog moeten aan mankeren...

STAF: Zwijg! *(Gaat verder)* ER IS HIER HELEMAAL NIKS GEBEURD. Verstaan? *(Het is even stil en dan schudt Prudent van nee)* Gij moet alleen "ja" knikken op alles wat ik zeg. En vooral niks doen. Kijk intelligent en knik ja. *(Prudent knikt wezenloos van ja. De manager komt op uit de slaapkamer.)*

MANAGER: Op het balkon daar is er ook niks te zien. *(Prudent staat op maar Staf duwt hem onmiddellijk terug neer en staat zelf recht)*

STAF: Dat dacht ik wel. Oh, dit is mijn secretaris, meneer de Rop. *(Prudent produceert een fletse glimlach en knikt intelligent)* Heel goed. Ik heb Prudent wat onderzoekswerk gegeven en dus heb ik hem gevraagd om vannacht in Brussel te blijven, hè meneer de Rop? *(Prudent aarzelt en knikt dan intelligent)* Heel goed. Dus zou ik u willen vragen of u nog een kamer hebt voor meneer de Rop.

MANAGER: Dat moet ik nakijken, meneer van Bil.

STAF: Wat eigenlijk perfect zou zijn is de suite hiernaast. Links of rechts, dat maakt niet uit. Met een aanpalend balkon. We moeten dicht bij mekaar blijven, hè meneer de Rop? *(Prudent aarzelt wat langer dan gewoonlijk maar knikt dan intelligent)*

MANAGER: Ik zal eens in de computer kijken of we iets in de buurt hebben, meneer van Bil. *(Prudent staat recht)*

STAF: *(luchtig)* Blijf rustig zitten, Prudent.

MANAGER: En ik zal onze security aan het werk zetten om die inbreker te vinden. *(De manager wil weggaan.)*

STAF: Dat zou ik niet doen, toch niet zolang er geen inbreker gevonden is. *(Vertrouwelijk)* Het is geen goeie reclame voor het hotel.

MANAGER: Dat is waar, 't is geen goeie reclame...

STAF: Integendeel.

MANAGER: 't Is slechte reclame.

STAF: Ge neemt de woorden uit mijn mond. En wat niet weet, niet deert.

MANAGER: Dat is héél just! Bedankt. *(De manager kijkt tevreden en gaat af)*

PRUDENT: Meneer van Bil... ?

STAF: Goed gedaan, Prudent. Ja knikken kunt ge als de beste.

PRUDENT: Wat gebeurt er hier allemaal?

STAF: Gij krijgt een gratis verblijf in een viersterrenhotel.

PRUDENT: Ik slaap nooit op een ander zonder dat Mamsy dat weet.

STAF: *(trekt een gezicht)* Wel bel dan naar Mamsy. Ze zal blij zijn in uw plaats.

PRUDENT: Ze ligt zeker al in bed. Daar is Juffrouw Van Huffelen heel stipt in.

STAF: Juffrouw Van Huffelen?

PRUDENT: Ja, een verpleegster die voor Mamsy zorgt als ik aan 't werk ben. Ze wast Mamsy, steekt ze in bed en vertrekt dan om tien uur wanneer Mamsy slaapt.

STAF: Bel dan naar verpleegster Van Huffelen en zeg dat ze overuren moet doen.

PRUDENT: Ik maak nooit misbruik van haar, meneer van Bil. Mamsy zou zich trouwens een aap verschieten dat ik op 't laatste nipperke niet naar huis kom slapen.

STAF: Ze had zich beter een aap verschoten toen ze zwanger was van u. Prudent, de regering staat hier op het spel.

PRUDENT: Maar waarom? *(om alles uit te leggen doet Staf snel de deur van de slaapkamer open)*

STAF: Vooruit! Juffrouw Thienpondt, eruit!

PRUDENT: *(verrast en bezorgd)* Juffrouw Thienpondt?

VICKY: *(op, nog altijd met haar koffer en nog altijd in slip en bh)* Hebt ge mijn kleed al terug? *(Ze ziet Prudent)* Oh, meneer de Rop. *(Ze gaat op Prudent toe)*

PRUDENT: *(doodsbenauwd)* Juffrouw Thienpondt!

STAF: Begrijpt ge nu 't probleem? *(Prudent wil iets zeggen, maar besluit om alleen maar te knikken)*

VICKY: Een goeie avond, meneer de Rop.

PRUDENT: *(kijkt naar haar bh, staat langzaam recht en uiteindelijk stamelt hij)* Goeienavond, Juffrouw TIETpondt... Ik bedoel Thienpondt. *(Tegen Staf)* Meneer van Bil, hoe durf je?

STAF: Ik heb nog niks gedaan, Prudent. Spijtig genoeg. We moeten dringend Juffrouw Thienpondt haar kleed terug krijgen.

PRUDENT: En waar is het naartoe?

STAF: Ik heb het per ongeluk aan de garçon meegegeven.

PRUDENT: Logisch! Waar zou het anders naartoe kunnen zijn?

VICKY: *(tegen Staf)* Wat hebt ge tegen de manager verteld?

STAF: Dat doet er niet toe. Prudent zal het oplossen.

PRUDENT: Niet voordat hij weet wat er gebeurd is.

VICKY: *(tegen Staf)* Heb je De Rop verteld over het lijk?

STAF: Ja, ja, ja.

PRUDENT: (*ontzet*) Ah, er is dus toch een lijk?! U zei dat er geen was.

STAF: Nee, dat is niet waar. Ik zei dat ge tegen de manager moest zeggen dat er geen was.

PRUDENT: Ik kan niet meer volgen.

STAF: De manager weet alleen dat er een inbreker is.

PRUDENT: Een inbreker?

STAF: Ja, maar dat de inbreker een lijk is dat weet de manager niet.

PRUDENT: (*perplex*) De inbreker is een lijk?

VICKY: Hij zat vast onder het venster.

PRUDENT: De manager of de inbreker?

STAF: De inbreker!

VICKY: Met een gebroken nek.

PRUDENT: Ah ja. (*Z'n frank valt*) Een gebroken nek?!

STAF: (*doet de deur van de slaapkamer open*) Dank u, Juffrouw Thienpondt! Wacht in de slaapkamer, dan zoek ik uw kleding.

VICKY: En wanneer mag ik weer buiten komen?

STAF: Ik zal u wel roepen.

VICKY: Het spijt me dat gij er ook bij betrokken zijt, meneer de Rop.

PRUDENT: Dat is niks. (*Vicky af*) Maar ik ben er niet bij betrokken!

STAF: Vanaf nu wel! (*duwt hem neer in de fauteuil en loopt snel naar de telefoon*) Ik heb uw hulp nodig, Prudent. (*Hij draait het nummer van roomservice*)

PRUDENT: (*staat bezorgd op*) Wacht 'ns efkes. Wanneer ik binnen kwam hebt u gezegd dat het lijk in die kast zit.

STAF: Juist. (*In de hoorn*) Hallo! Bent u de garçon die de Roomservice gebracht heeft voor suite 648?... Luister, u bent hier juist met een kledingstuk buitengegaan... Ik heb u per ongeluk een KLEED meegegeven! (*Tegen Prudent*) 't is gene rappe zonne. (*In de hoorn*) Ik wil 't terug... ik wil mijn kleding terug! Kamer 648 en haast u, ouwe doos! (*Hij gooit de hoorn neer. Tegen Prudent*) Als er nog 'ns een debat is over euthanasie, dan stem ik voor.

PRUDENT: (*vreest het ergste*) Meneer van Bil, kan ik het met u nog eens hebben over dat lijk in de kast?

STAF: Ik wist dat ge me uit de stront zou komen halen, Prudent.

PRUDENT: Ah nee hé! Ik ben "Het Ruimerke" niet hé. Eerst zou ik graag weten hoe dat het lijk van het raam DAAR naar de kast GINDER is geraakt.

STAF: Ga zitten, Prudent.

PRUDENT: (*begrijpt de situatie*) Oh, nee. Meneer van Bil! Dat hebt gij toch niet gedaan!

STAF: (*duwt Prudent neer en pleit*) Prudent! Ik had geen andere keuze

PRUDENT: (*doodsbenauwd*) Gij hebt een lijk van plaats veranderd?

STAF: Ik moest rap nadenken.

PRUDENT: Dat is anders niet van uw gewoonte.

STAF: Prudent, het is toch maar gewoon een inbreker.

PRUDENT: *(kan het niet geloven)* En ge hebt niet gebeld naar de politie?

STAF: Nee, daarom heb ik uw hulp nodig, Prudent.

PRUDENT: *(beslist)* Het spijt me, meneer van Bil. *(Hij staat op, loopt weg en neemt aktetas vast)*

STAF: Prudent! Mijn vrouw denkt dat ik in het parlement zit! Het zal allemaal uitkomen! Juffrouw Thienpondt! Alles!

PRUDENT: Meneer van Bil, u hebt geprutst aan stoffelijk bewijsmateriaal.

STAF: Als mijn vrouw het te weten komt van Juffrouw Thienpondt, zal ze aan mijn bankrekening prutsen. Prudent, gij zijt niet getrouwd. Ge hebt er dus geen idee van hoe giftig een kwaai vrouw kan zijn.

PRUDENT: Moest ik getrouwd zijn, meneer van Bil, dan zou ik mijn vrouw trouw blijven!

STAF: *(neemt Prudent z'n aktetas af en duwt hem neer in de zetel, zet de aktetas ernaast en gaat ook in de zetel zitten.)* Dat is omdat gij een veel beter mens zijt dan ik. Prudent, het enige wat we moeten doen...

PRUDENT: WIJ moeten niks.

STAF: Oké, het enige wat GIJ moet doen...

PRUDENT: IK moet ook niks!

STAF: Wanneer de Manager terug is met een kamer voor u gaan we het lijk verplaatsen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TOONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze